

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1948

N:o 23—24

Innehåll: N:o 23. Landskapslag om arbetsförmedling i landskapet Åland.
N:o 24. Landskapslag angående ändring av 13 § i fiskeristadgan av den 23 juli 1902.

N:o 23.

Landskapslag

om arbetsförmedling i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 17 juni 1948.
Utfärdad i Mariehamn den 14 juli 1948.

På framställning av Ålands landsskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

om arbetsförmedling i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas.

1 §.

I Mariehamn skall för arbetsförmedling inrättas en arbetsförmedlingsbyrå för landskapet Åland.

2 §.

Kostnaderna för arbetsförmedlingsbyrån skola fördelas mellan kommunerna i landskapet Åland i förhållanad till deras mantalsskrivna befolkning i början av varje år, såframt ej kommunerna på sätt om sammverkan kommuner emellan är stadgat överenskommit om annan fördelningsgrund.

3 §.

Kommun, som icke har behov av en organiserad arbetsförmedling, kan på anhå-

lan av landskapsnämnden helt eller delvis befrias från deltagande i kostnaderna för arbetsförmedlingsbyrån. Ansökan om befrielse skall åtföljas av utredning därom, att behov av organiserad arbetsförmedling ej förefunnits under det senast förflutna året.

4 §.

För ledning och övervakning av arbetsförmedlingsbyrån skall finnas en arbetsförmedlingsnämnd, till vilken vederbörande kommuner samfällt för tre år i sänder utse ordförande och viceordförande samt sex ledamöter och lika många ersättare. Ordföranden och viceordföranden skola utses bland för uppdraget lämpliga personer, som ej kunna anses företräda vare sig arbetsgivares eller arbetares intressen. Om valet skall anmälan göras till landskapsnämnden. Ledamöter och ersättare väljas sålunda, att hälften av dem företräda arbetsgivare och andra hälften arbetarna, och att de så vitt möjligt företräda olika

yrkesområden. Vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer, om sådana finnas på orten, skall beredas tillfälle att föreslå kandidater till ledamöter och ersättare.

Angående valbarhet till ordförande, vice-ordförande, ledamot och ersättare i arbetsförmedlingsnämnd samt om den valdes rätt att vägra mottaga eller rätt att avgå från befattningen tillämpas i övrigt i M. rieharn, vad om kommunalt förtroendeuppdrag i allmänhet, och i landskommun, vad om kommunalnämnd är stadgat.

5 §.

Arbetsförmedlingsbyrån skall omfatta en avdelning för allmän arbetsförmedling samt en avdelning för förmedling av arbete åt sjömän. Vid behov kan landskapsnämnden efter kommunernas hörande påbjuda inrättande av en avdelning för förmedling av arbete och rådgivning vid yrkesval åt unga personer eller förmedling av arbete åt intellektuella arbetare eller ock för annan specialförmedling.

6 §.

Arbetsförmedlingsbyrån skall hava en föreståndare, som tillika förestår den allmänna avdelningen. Avdelningen för förmedling av arbete åt sjömän skall förestås av person, som är praktiskt förfaren i sjöfartsangelägenheter.

Val av föreståndare och avdelningsföreståndare skall underställas landskapsnämndens fastställelse.

7 §.

Till särskild arbetsförmedlingsombudsman kan av kommun utses person, som av landskapsnämnden godkännts såsom för sysslan lämplig. Arbetsförmedlingsombuds-

man i kommun skall underlyda arbetsförmedlingsbyrån.

Är arbetsförmedlingsombud tillfälligt tillsatt i kommun, erfordras icke i 1 mom. nämnt godkännande av landskapsnämnden.

8 §.

För arbetsförmedlingsnämnd och -byrå samt arbetsförmedlingsombudsman skall finnas ett reglemente, som fastställs av landskapsnämnden.

9 §.

Det åligger arbetsförmedlingsbyrån och densamma underlydande ombudsmän att noga följa med arbetsförhållandena samt att tillhandagå arbetssökande och arbetsgivare med nya upplysningar därom ävensom att draga försorg om sammanförande av anbud och efterfrågan på arbetsmarknaden.

Vid arbetsförmedling bör tillses, att arbetsgivaren får den arbetare, som för den utbudna arbetsplatsen är lämpligast och bäst, och arbetare det arbete han bäst förmår utföra.

Arbetssökande, som anmält sig hos avdelning för specialförmedling, må registreras blott om han företer arbetsintyg eller annars för avdelningsföreståndaren tillfredsställande utrett, att han innehar insikt och förfarenhet på det arbetsområde, på vilket avdelningen förmedlar arbetare.

10 §.

Är arbetssökande till arbete uppenbart oförmögen, må han icke intagas i arbetsförmedlingsbyrås eller -ombudsmans förteckningar.

Finnes skäl att misstänka, att person, som anmält sig såsom arbetssökande, kan

underkastas i lagen om lösdrivare stadgade åtgärder, skall arbetsförmedlingsbyrå eller -ombudsman därom göra anmälan hos vårdnämnden för erforderliga åtgärder. Befinnes på grund av sådan anmälan eller eljest personen i fråga vara lösdrivare, skall vårdnämnden därom underrätta arbetsförmedlingsbyrån eller -ombudsmanen, som avför honom ur förteckningarna, tills lösdrivarvården upphört.

Vägrar arbetslös arbetssökande utan giltigt skäl att mottaga hans arbetsskicklighet motsvarande arbete emot lön, som bör anses skälig, skall arbetsförmedlingsbyrån eller -ombudsmanen göra anmälan därom hos vårdnämnden.

Bryter arbetssökande mot arbetsförmedlingsbyråns ordningsstadgar eller uppträder han eljest å byrån på ett opassande sätt, vare byråns föreståndare berättigad att tilldela honom varning. Därest förseelsen eller det opassande uppträdandet upprepas eller är av grövre art, vare arbetsförmedlingsnämnden på framställning av byråns föreståndare berättigad att avföra honom ur byråns förteckningar för en tid av högst ett år. Nämndens beslut må icke överklagas.

11 §.

Arbetsförmedlingsbyrå må icke åläggas till arbetslöshetsvården hörande eller andra för arbetsförmedlingen främmande uppgifter. Dock tillkommer det arbetsförmedlingsbyrå att för arbetssökande, som är medlem av arbetslöshetskassa, utfärda bevis över arbetslöshet.

Önskar medlem av arbetslöshetskassa erhålla arbetslöshetsintyg, förebringe då, sedan han blivit arbetslös, arbetsförmed-

lingsbyrån eller -ombudsmanen bevis däröver, att han är medlem i kassan, samt anmäla sig såsom arbetslös. Arbetsförmedlingsbyrån eller -ombudsmanen äger bestämma, huru ofta han för arbetslöshetens konstaterande bör låta avstämpla sitt arbetslöshetskort.

12 §.

Landskapsnämnden är berättigad att, där så nödigt prövas, bestämma, att å arbetsförmedlingsbyrå skola inrättas särskilda vänt- och byrårum för skilda avdelningar ävensom för manliga och kvinnliga platssökande eller ock att olika tider för byråns öppenhållande skola för ändamålet iakttagas.

13 §.

Av arbetstvist föranledd arbetsinställelse medför icke ändring i arbetsförmedlingsbyråns eller -ombudsmans verksamhet. Dock böra dessa införskaffa noggranna uppgifter om tvistens beskaffenhet och omfattning samt därom lämna upplysningar åt personer, som anhålla om arbetsförmedling.

Vägran att emottaga arbete på arbetsplats, som är underkastad arbetskonflikt, må icke utgöra anledning till i 10 § 2 mom. åsyftad anmälan hos vårdnämnd.

14 §.

Landskapet deltar i kostnaderna för arbetsförmedlingsbyrån med femtio procent eller ännu större andel av byråns verkliga årsutgifter, om landskapsnämnden anser skäl föreligga. Såsom verkliga årsutgifter anses byråns avlönings- och hyresutgifter, kostnaderna för lyse, värme och renhållning, telefon- och telegramavgifter, annons- och reklamutgifter

samt utgifter för anskaffande av skrivtillbehör och av landskapsnämnden godkända blanketter.

Så snart utgiftsstat för arbetsförmedlingsbyrån blivit fastställd, skall avskrift därav av byrån tillsändas landskapsnämnden.

15 §.

För varje av arbetsförmedlingsbyrån verkställd sjömansförmedling och åt kommun, som har arbetsförmedlingsombudsman, för varje av ombudsmannen förmedlad anställning i fria eller andra än för arbetslöshetens lindrande anordnade arbeten i egen kommun samt för varje förmedling av enahanda arbete i annan kommun erlägger landskapet bidrag med belopp, som därför fastställts i riket, varjämte kommun, där arbetsplatsen är belägen, erhåller ett bidrag med därför jämväl i riket fastställt belopp, om denna kommuns arbetsförmedlingsombudsman medverkat vid förmedlingen.

16 §.

I 14 och 15 §§ nämnd ersättning och bidrag skall för varje kalenderår sökas hos landskapsnämnden, innan utgången av april månad påföljande år. Ansökan skall åtföljas av till riktigheten bestyrkt utdrag ur arbetslöshetsbyråns räkenskaper samt av en till riktigheten av arbetsförmedlingsnämndens ordförande och förestandaren för arbetsförmedlingsbyrån bestyrkt avskrift av förteckning över verkställd förmedling, innehållande uppgift om arbetssökanden, arbetsgivaren och den kommun, där den besatta platsen är belägen, eller vid fråga om sjömansförmedling, det fartyg, varå påmönstring skett,

ävensom fartygets regelbundna rutt.

Sökes bidrag för arbetsförmedlingar, som verkställts av arbetsförmedlingsombudsman, skall ansökan åtföljas av förteckning, till riktigheten bestyrkt av ombudsmannen och innehållande i 1 mom. nämnda uppgifter.

Ansökan om ersättning och bidrag skall åtföljas jämväl av berättelse över arbetsförmedlingen föregående år.

17 §.

Avgift får ej uppbäras av arbetssökande, som anlitar arbetsförmedlingsbyrån eller arbetsförmedlingsombudsman. Av arbetsgivare, som anlitar byrån eller ombudsman, får för utförd förmedling uppbäras avgift, som årligen fastställs av landskapsnämnden på förslag av arbetsförmedlingsnämnden.

18 §.

Arbetsförmedlingsbyrån och densamma underlydande ombudsmän äro skyldiga att samarbeta med de kommunala myndigheterna och inrättningarna i landskapet samt arbetsförmedlingsbyråer och -ombudsmän i riket.

19 §.

Angående sin arbetsförmedlingsverksamhet äro arbetsförmedlingsbyrån och -ombudsmännen förpliktade att till landskapsnämnden och socialministeriet avgiva nödiga statistiska och andra uppgifter. För ändamålet skola nödiga blanketter fastställas av landskapsnämnden.

20 §.

Å landskapsnämnden ankommer att övervaka efterlevnaden av denna landskapslag och på grund av densamma ut-

färdade bestämmelser. I sådant syfte är landskapsnämnden berättigad att låta inspektera arbetsförmedlingsbyrån och arbetsförmedlingsombudsmans verksamhet, såvitt den faller inom området för denna landskapslag, och bör landskapsnämndens representant beredas tillträde till byrålokalerna och tillgång till alla handlingar, all skriftväxling och räkenskaper.

21 §.

Iakttaget icke arbetsförmedlingsnämnden, arbetsförmedlingsbyrån eller -ombudsman i sin verksamhet vad i denna landskapslag eller annorstädes föreskrivits, och vidtages ej oaktat påminnelse inom utsatt

tid rättelse, kan landskapsnämnden förklara kommunerna eller kommun hava för viss tid förverkat rätten till ersättning eller bidrag enligt denna landskapslag.

22 §.

Anmälan till arbetsförmedlingsbyrån eller arbetsförmedlingsombudsman av arbetssökande, som erhållit arbete eller av annan orsak ej längre är i behov av arbetsförmedling, samt av arbetsgivare, som, efter att hava anhållit om arbetsförmedling, utan sådan förmedling erhållit behöflig arbetskraft eller av annan orsak önskar undvara arbetsförmedling, bör oförtövat ske.

Mariehamn den 3 mars 1948.

På landstingets vägnar:

HUGO JOHANSSON
talman.

Tor Brenning
vicesalman.

Gunnar Jansson
vicesalman.

N:o 24.

Landskapslag

angående ändring av 13 § i fiskeristadgan av den 23 juli 1902.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 19 juni 1948.
Utfärdad i Mariehamn den 3 augusti 1948.

Ålands landsting har antagit nedanstående

LANDSKAPSLAG

angående ändring av 13 § i fiskeristadgan av den 23 juli 1902.

I enlighet med Ålands landstings beslut skall 13 § i ovannämnda fiskeristadga erhålla följande ändrade lydelse:

13 §.

Kräftan vare fredad och dess fångande

förbjudet under tiden från och med den 1 maj till och med den 31 juli.

Likaledes vare förbjudet att fånga kräfta, som icke innehar en längd av 10 centimeter, räknat från panntaggens spets till

den utslagna stjärtens spets; och bör förty vid kräftfångst undermålig kräfta, utom där den fångas inom fredningsområde, åter utsläppas i vattnet.

Mariehamn den 4 mars 1948.

På landstingets vägnar:

HUGO JOHANSSON
talman.

Tor Brenning
vicetalman.

Gunnar Jansson
vicetalman.
